

jo nemlig ikke henregnes hertil — og jeg skal derfor indskrænke mig til for mit Vedkommende at besvare hans Spørgsmaal — som forøvrigt forekommer mig noget underlig stillet — derhen, at jeg nu som før holder paa Fælleseje *med* Fællesraade, og hvis Hr. Bajer ønsker at vide, hvorledes *jeg* da mener, at dette kan gennemføres, tillader jeg mig at henvise ham til de Referater, som Hr. Protokolsekretær Poul Sveistrup i September 1884 gav til „Fyns Tidende“ af den Forhandling, som da var bleven ført om dette Emne paa Efteraarsmødet i Askov.

Maaske jeg til Gjengjæld tør bede Hr. Bajer — der jo stadig er saa ivrig for *Særeje og Særraade* — besvare mig det Spørgsmaal:

- 1) Hvad Gavn vil en Hustru, der ikke har Formue, og hvis Araejdskraft opsluges af Hjemmets Gjerning -- og det er jo de allerfleste — have af en saadan Lovordning i Modsætning til den, vi nu har.

Med det samme kunde jeg ønske besvaret følgende Spørgsmaal:

- 2) Hvorpaa støtter Hr. Bajer, at en Ordning med Fællesraadighed over det Fælles skulde være umulig og uigjennemførlig.

Svend Høgsbro.

Kvindesagsmødet i London.

Det lille internationale kvindesagsmøde, som afholdtes i London aftræfne den 16de og 17de Juli — under fredskongressen — var arrangeret af en forholdsvis ung forening Women's Franchise League, hvis medlemmer, såvidt jeg kunde forstå, var de mest fremskredne blandt kvindesagens forkæmpere i England. Dens program, som var genstanden for den anden Aftens Diskussion, er særdeles aktuelt og særdeles skarpt afgrænset. Det består nemlig af 3 lovforslag, som er indbragte for parlamentet og for tiden venter på leilighed til at komme frem der til behandling. Den første biller kræver for kvinderne den fulde politiske stemmeret på samme betingelser som for mændene og fastsætter desuden, at ingen gift kvinde skal hindres i udøvelsen af sin stemmeret eller af sine øvrige borgerlige rettigheder derved, at hun er „under couverture“ (umyndig) — som man ser, praktisk talt ophævelsen af gift kvindes umyndighed. Den anden bill fordrer en udvidet adgang til skilsmisse, og den tredje lægger rådigheden over børnene fra faderen over på moderen.

Den første mødeaften var de tilstedeværende udlændinger anmodede om at give korte beretninger om kvindesagens stilling i sine respektive lande. Den første, som fik ordet, var Elisabeth Cady Stanton, hvis